

82 de intellectu Clement. vinc. §. fin. de caus. posses. & propriet. multa, ac varia Interpretes scripsere, ut videre est apud Menoch. de recuperand. remed. 15. nu. 381. cum seq. Joan. Garcia glos. 1. §. 2. nu. 21. Riccium in collectan. decisio. p. 2. collecta. 254. per totam. Valasc. conf. 9. a nu. 20. Petr. Barbof. in l. si de vi, num. 253. cum seq. ff. de judic. Bellacomb. commun. opinio. tom. 2. lib. 7. titul. 1. nu. 297. p. 2. & 7. Marefcot. variar. lib. 1. c. 36. per totum, ubi nu. 6. quod potest pluries suspendi petitorium, & ad illud reverti; Abbas in cap. pastoralis nu. 34. de caus. posses. & propriet. Capyci. decis. 28. Anton. Gabriel. commun. titul. de restitut. sollar. conc. 1. nu. 105.

Verf. Ego verò ex hac disputatione.

73 Contra hanc sententiam D. Covarruvias, tenet Parlador. & alii, quos laudavimus nuper num. 61. Ac Marefcot. supra, ubi sine distinctione probat, reum posse intentando possessorium suspendere petitorium ab adversario propositum ante conclusum in causa, etiam si consenserit, ut in petitorio procedatur. Sed distinctionem D. Covarruv. probat Menoch. sup. nu. 382.

Verf. Utcumque tamen.

Sequitur Marefcot. nu. 6. Capyc. decis. 30. Caputaqu. decis. 323. part. 2. Rota decis. 8. de caus. posses. & propriet. In novis, Vetall. decis. 323. lib. 2.

AD CAPUT XVII.

De Decimis.

SUMMARIUM.

- 1 De Decimis agentes recensentur.
- 2 Veteris legis preceptorum divisio.
- 3 Qui de illis tractantur.
- 4 Quot fuerint.
- 5 Quando sint data.
- 6 Non omnia simul fuerunt tradita.
- 7 Quomodo fuerunt data.
- 8 Præcepta judicialia, & ceremonialia cum Lege aboleverunt, non sic Moralia.
- 9 An præcepta moralia obligent hodie ex vi Legis veteris?
- 10 Præcepta judicialia an duraverint aliquandiu post Legem abrogatam;
- 11 Potest lege humana introduci observatio præceptorum judicialium.
- 12 Potest Ecclesia diverso fine, ac scandalo cessante, uti rebus, quas Judæi in suis ceremoniis adhibebant.
- 13 Præcepta Legis veteris cessant post sufficientem Evangelicam promulgationem.
- 14 Lex Mosaica quando mortua, & mortifera fuit.
- 15 Quo tempore lex Evangelica fuit sufficienter promulgata, quoad universum Orbem.
- 16 De primo Hebræorum mense.
- 17 Utrum Christus legitimo tempore Pascha celebraverit eo anno, quo passus est.
- 18 Resurrectio Domini quo die necessario celebranda.
- 19 Et quo tempore debeat celebrari.
- 20 Intellegitur cap. si quis Episcopus 8. in Canonib. Apostolor.
- 21 Fontes Baptismales in Hispania divinitus aqua

- replebantur, cum Resurrectio Domini erat celebranda.
- 22 Nullo modo, etiam ob finem bonum, licet uti Circumcisione.
- 23 Præceptum solvendi Decimas num fuerit judiciale, vel ceremoniale?
- 24 Decima Deo sunt debita, illiusque portio dicuntur, & traditur earum definitio.
- 25 In lege Mosaica fuit triplex Decimarum differentia.
- 26 Dum lex non fuit mortifera, Judæi erant adstricti ad Decimas solvendas.
- 27 Decima quo jure debentur.
- 28 Quotuplex sit Decima.
- 29 Ubi solvenda sunt.
- 30 Utrum ex turpiter questis Decima debeantur?
- 31 Judæi non solvebant Decimas personales.
- 32 Ecclesia an justè imposuerit fidelibus onus solvendi Decimas ex fructibus, & lucris;
- 33 In lege Evangelica nullum est præceptum, quod juris naturalis non sit, nisi de fide, de Sacramento, & de sacrificio.
- 34 Clerici non debent Pontifici Decimam ex decimis.
- 35 Pontifex si aliunde non haberet ad sui, suaque dignitatis sustentationem, posset ex redditibus Ecclesiasticis necessaria exigere.
- 36 Decima non sunt elemosyna.
- 37 Agentes de oblationibus referuntur.
- 38 Parochiani tenentur ad oblationes, si aliunde Congrua Parocho non exhibeatur.
- 39 A quibus oblationes recipere non licet.
- 40 Ex actis merè voluntariis non inducitur obligatio.
- 41 Quod fallit in oblationibus favore Ecclesie.
- 42 Decennio si offerantur oblationes, inducitur obligatio.
- 43 Ministerium spirituale negari non potest, etsi Parochiani à solitis oblationibus cessent.
- 44 Utrum oblationes sint necessario exhibende, quando beneficiarius Congruam non percipit ex beneficio, licet habeat aliunde unde se alere possit?
- 45 Vicario ex fructibus beneficii Congrua ut assignetur, oportet.
- 46 Decimas non solventes excommunicari possunt, duoque peccata secundum aliquos admittunt.
- 47 Peccati reus sit, qui Decimas non solvit à tempore morte; & quando committatur.
- 48 Decima quibus temporibus sunt solvenda.
- 49 An possint negari Sacramenta non solventibus Decimas quas debent.
- 50 Laici sunt incapaces juris percipiendi Decimas.
- 51 Episcopi quid olim potuerint, & hodie possint circa Decimarum concessionem? remissive.
- 52 Laici possunt nomine Ecclesiasticorum Decimas exigere.
- 53 Decima locari possunt ultra triennium.
- 54 Laici conductores Decimarum pro pensione coram Ecclesiastico conveniuntur.
- 55 Oblationes nequeunt ad laicos proprio nomine pertinere.
- 56 Res oblate non consecrate possunt in laicorum usus alienari.
- 57 Decima laicis perpetuò concessa per prelatos inferiores Pontifice ante Concilium Lateranense justè retinentur secus si postea.
- 58 A quo tempore emanavit prohibitio infundandi laicis Decimas in perpetuum.
- 59 Quando celebratum fuit præfatum Lateranense Concilium.
- 60 Intellectus ad cap. prohibemus, de Decim.
- 61 Laicus potest Decimas justè retentas alii Ecclesie concedere de Episcopi consensu.

- 62 An in laicos alienare, jure sit permissum.
- 63 Decima perpetuò in laicos translata inter bona profana computantur.
- 64 Laicus sola Pontificis autoritate fieri capax potest juris percipiendi Decimas.
- 65 Ubi conceduntur laicis Decima, nihil spirituale eis tribuitur, sed titulus temporalis ad utilitatem percipiendam;
- 66 Utrum Episcopus possit Decimas, quæ vacaverint hodie, in feudum perpetuò concedere, cum ita essent data ante Concilium Lateranense.
- 67 Explicatur cap. 2. de feud.
- 68 Laicus an ultra immemoriam possessionem, saltem ex fama debeat probare concessionem decimarum ante Concilium Lateranense;
- 69 Utrum ex sola immemoriam possessione laicus Decimas tuta conscientia retineat;
- 70 Laicus spoliatus jure Decimarum est ante omnia restituendus, nisi spoliatur ab Ecclesia, ad quam Decima de jure pertinent.
- 71 Exponitur cap. licet Episcopus, de præbend. in 6.
- 72 Multa fieri prohibentur, quæ facta tenent.
- 73 Laici nullo tempore, etiam immemoriam jus percipiendi Decimas possunt querere.
- 74 Tantum potest immemoriam possessio, quantum Principis privilegium.
- 75 Laicus contra laicum jus Decimarum tempore querit.
- 76 Pontifex nequit aliquid ex Decimis concedere ita, ut Congrua Ministris spiritualium deficiat.
- 77 Una Parochia contra alteram jus Decimarum potest præscribere.
- 78 Ecclesiastici sine Parochia jus Decimarum valent præscribere.
- 79 Immemoriam possessio, privilegii vim obtinet.
- 80 Explicatur cap. accedentes, præscriptionib.
- 81 In præscriptione 30. vel 40. annorum titulus non requiritur, nisi juris præsumptio obstat possessori.
- 82 Quid Princeps possit circa jus Divinum, vel naturale, remissive.
- 83 De Decimis per personas Ecclesiasticas solvendis.
- 84 Pontifex ad quas Decimas de jure tenetur.
- 85 Ad quas Episcopus.
- 86 Ad quas Parocho.
- 87 Pastorem non habens; à quo percipiat Sacramenta, à personalibus Decimis est immunis.
- 88 Ex redditibus Ecclesiasticis Decima non debentur.
- 89 Decima sunt onus reale, quod rem sequitur quocumque vadat.
- 90 Ecclesiastici alii quas Decimas solvere debent.
- 91 Consuetudo Ecclesiasticos ab onere Decimarum liberat.
- 92 Ex prædiis unius Ecclesie sitis intra alterius terminos Decima debentur.
- 93 Una Parochia contra aliam jus Decimarum quadraginta annorum spatio præscribit.
- 94 In causis Decimarum in primis consuetudo est attendenda.
- 95 Ubi dubium est, cui ex duabus Ecclesiis decima debeantur, quæ eas decennio perceperit contra alteram præscribit.
- 96 Consuetudo, quæ non est contra jus, decennio inducitur.
- 97 Exemptio à solutione decimarum consuetudine acquiritur.
- 98 Decima prædiales possunt consuetudine ad minorem quantitatem reduci.
- 99 Valet consuetudo, ut ex aliquibus fructibus Decima omnino non debeantur.
- 100 Decimarum debitores non tenentur de jure, ipsas in horrea Clericorum deferre.
- 101 Debitor quando portare debitum ad domum creditoris compellatur.
- 102 Fructus recondere non licet, præmonitis Clericis, quibus ex illis Decima debentur.
- 103 Ex Decimis personalibus expensæ deducuntur.
- 104 Ex realibus, vel mixtis, non utique.
- 105 Quæ expensæ debent deduci ex Decimis personalibus.
- 106 Quando faciendæ est computatio lucrorum ad solutionem personalium Decimarum.
- 107 Ad inductionem consuetudinis contra Ecclesiam quoad Decimas quadraginta anni requiruntur.
- 108 Consuetudo, ut legitime præscribatur, nec titulum, nec bonam fidem exigit.
- 109 Differentia inter consuetudinem, & præscriptionem.
- 110 Consuetudine potest introduci, ut nulla Decima solvantur, si aliter spiritualia ministrantibus sustentatio congrua præstetur.
- 111 Pontifex erraret tollendo præceptum Decimarum; Congrua ministrantibus spiritualia etiam relicta.
- 112 Consuetudo permissa non solvendi Decimas non est irrationabilis judicanda.
- 113 Pontifex, non refragante quacumque consuetudine, potest onus fidelibus imponere ad Divinum cultum, & ministrantium spiritualia sustentationem.
- 114 Possit Pontifex tollere penitus præceptum decimandi providens alio modo sufficienter omnibus, hodie Decima applicantur.
- 115 Utrum exemptio à Decimis solvendis præscriptione possit acquiri?
- 116 Intellectus l. si sic, ff. quemadmod. servit. amit. remissive.
- 117 Servitutes discontinuæ quanto tempore præscribantur.
- 118 Uti fructus 10. vel 20. annis præscribitur.
- 119 Jus pascendi pecora in alieno agro quanto tempore acquiratur.
- 120 Quomodo discernendam est, jus pascendi an sit servitus realis, vel personalis;
- 121 Allegato titulo, & probata possessione decenniali, servitus juris pascendi consequitur.
- 122 Sed & patientiam domini fundi servituti probari necesse est.
- 123 Jus pascendi in pascuis publicis non nisi quadraginta annorum lapsu acquiritur.
- 124 Ex detentatione rei titulo conductio nullum jus conductori queritur jure Regio.
- 125 Pascua conductæ auferri nequeunt à fratre de la Melta in Hispania, etsi alius plus offerat.
- 126 Servitus discontinua decem annis cum titulo præscribitur.
- 127 An ad præscriptionem servitutum titulus necessarius sit?
- 128 Intellectus ad locum difficilem D. Thom. qui mun. sequenti refertur.
- 129 Non peccant facientes contra legem, quod usu receptum est, etiam ante consuetudinem, legitime præscriptam.
- 130 Præscriptio juris percipiendi Decimas in aliena Parochia non extenditur ad Novalia.
- 131 Fallit, si ex fructibus terræ, antequam præcideretur, Decima solvebantur.
- 132 Parum pro nihilo reputatur.
- 133 Intellectus ad cap. ex parte 27. de decimi. remissive.
- 134 Quid sit Novalia.
- 135 Privilegium de Decimis percipiendis in aliena Parochia non complectitur Novalia.
- 136 Privilegium inferens præjudicium Tertio debet strictè interpretari.